

Biskoparna försvarar barnens rätt att växa upp i ro

Nyheten publicerad **7.10.2008** klockan 13:18
Publicerad av: Kyrklig tidningstjänst

De lutherska biskoparnas bok *Kärlekens gåva – Biskoparnas uttalande om familj, äktenskap och sexualitet* presenterades på tisdagen (7.10) i Helsingfors. Boken är ett socialetiskt ställningstagande av biskoparna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. I uttalandet betonar biskoparna att kärlek, sexualitet, äktenskap och barn är Guds goda gåvor.

Tillfället öppnades av ärkebiskop **Jukka Paarma**. Också biskoparna **Eero Huovinen** och **Gustav Björkstrand** presenterade boken. Professor **Tuula Tamminen** kommenterar uttalandet från barnpsykiaterns synvinkel.

– Ett barn behöver mycket kärlek men också gränser. Ett barn behöver inte bara goda utvecklande stimuli utan också skydd från fel stimuli. Att garantera ett gott liv för barnet är ett centralt tema för vår bok, sade ärkebiskop Jukka Paarma.

– Boken har förberetts redan en längre tid, men de senaste veckornas händelser och den diskussion som nu förs om barnens och de ungas uppväxtmiljö har visat hur aktuellt ämne vår bok handlar om, sade Paarma.

Biskop Gustav Björkstrand konstaterade att det är ett ställningstagande som direkt rör familjen. – Boken handlar om hur familjerna, barnen och de unga mår idag. Och om hur vi kan förändra situationen i samhället, som ju inte är bra, sade Björkstrand.

I boken säger biskoparna att barnen behöver bättre skydd att växa till i ro än idag. Föräldrarna och andra fostrare har omsorg om den ro som behövs för att växa till då de stödjer barnets självförtroende, sätter sunda gränser och skyddar det från nödiga incitament, från information och bilder. I boken sägs att även av politiska beslutsfattare kan förväntas mod att begränsa sådana influenser som skadar barns och ungdomars harmoniska utveckling.

Ett vanligt liv är nog

Biskoparna konstaterar att de finländska hemmen är olika men de grundläggande förhoppningarna gällande familjelivet går överraskande nog i samma riktning. Av de närmaste väntar man sig kärlek, man värdesätter den trygghet som familjen ger och man önskar en god uppväxtmiljö för barnen. I boken frågar man hur man kan gå vidare då vardagen och förhoppningarna krockar.

Ärkebiskop Paarma konstaterade att samhället har förändrats mycket sedan det förra uttalandet där biskoparna behandlade familj och sexualitet, *Kasvamaan yhdessä*, publicerades år 1984. Det var en av orsakerna till att boken skrevs.

– Vi erkänner att bilden av två makar i ett livslångt äktenskap, med gemensamma barn och ett förtroende som bygger på ömsesidig trohet, många gånger är ett ideal som inte uppnås. Utan att peka ut skyldiga kan vi ändå ha ideal som vi inte avstår från, sade Paarma. – Vi har funderat på hurdan kärlek man behöver tala om och försöka uppnå idag. Vi betonar att det inte behöver handla om några specialiteter, ett vanligt liv räcker.

Kärleken är känsla, uppgift och gåva

Biskoparna säger att kärlekens två olika former är den begärande och den tjänande, eros och agapé. Den tjänande kärleken är en förutsättning för ett gott parförhållande. ”Den begärande, lidelsefulla kärleken behöver vid sin sida den tjänande, självgivande kärleken som söker den andras bästa. Familjelivet förgiftas om man bara vill få för egen räkning.”

– Kärleken är en känsla, uppgift och gåva. Den är inte bara en känsla, inte bara en skyldighet och inte bara en gåva, utan alla dessa tillsammans, sade biskop Eero Huovinen.

Biskoparna anser att det är viktigt att binda sig både med tanke på makens och barnens bästa. "Ett äktenskap som grundar sig på utfästelse och ömsesidig högaktning skapar en trygg miljö för tillgivenhet, sexualliv och barnens växande. På detta sätt stödjer man även stabiliteten och välbefinnandet i samhället."

Arbetsgruppsbetänkande om partnerskapslagen ges i vår

Vid sidan av kyrkans trosuppfattning och senaste forskning har man i uttalandet använt sig av den beröringsyta som kyrkan har till de finländska familjernas vardag speciellt i församlingarnas fostran- och diakoniarbete, de kyrkliga förrättningarna och vid familjerådgivningscentralerna.

Biskoparnas uttalande är principiella ställningstaganden och varje biskop beslutar självständigt om sitt deltagande. Den text som biskoparna tillsammans berett har undertecknats av ärkebiskop Jukka Paarma samt biskoparna Eero Huovinen, Voitto Huotari, Juha Pihkala, Samuel Salmi, Mikko Heikka, Simo Peura och Gustav Björkstrand. Wille Riekkinen och Kari Mäkinen har inte undertecknat slutresultatet. De olika åsikterna rörde det sätt på vilket man närmade sig ämnet och tidpunkten för publiceringen.

En av biskopsmötet utsedd partnerskapslagsarbetsgrupp utreder för tillfället vilka följder partnerskapslagen, som trädde ikraft 2001, har för kyrkan. Arbetsgruppen betänkande offentliggörs i vår.

Bakgrunden till den bok som biskoparna ger ut är en önskan framförd av stiftsmötet i Tammerfors 2001. Biskoparnas förra, år 1999, publicerade samhälleliga uttalande Att dela med sig av det goda behandlade välfärdssamhällets framtid. Biskoparnas förra uttalande där de behandlade familj och sexualitet, Kasvamaan yhdessä, publicerades år 1984. (KT)

KYRKLIIG TIDNINGSTJÄNST 7.10.2008

Boken Kärlekens gåva – Biskoparnas uttalande om familj, äktenskap och sexualitet har getts ut på både finska och svenska av förlaget Kirjapaja.